

get nyt udtrykkeligt, at en genstand, der kommer i politiets besiddelse ved edition, skal anses som beslaglagt. Henvisningen til § 803, stk. 1, indebærer endvidere, at der kan gives et tavshedspålæg efter retsplejelovens § 189 til den, der får et pålæg om edition.

Stk. 3 regulerer den situation, at en genstand i forbindelse med efterforskning er blevet afleveret til politiet af en ikke mistænkt.

Det skønnes formålstjenligt i denne situation at opretholde den hidtidige ordning med bevaringstagelse uden formel beslaglæggelse. Det forekommer i praksis hyppigt, at effekter afleveres til politiet, f.eks. i forbindelse med anmeldelser, og den person, der afleverer genstanden, vil ofte være af den opfattelse, at det sker i egen interesse, og ikke opfatte det som et indgreb, at politiet beholder genstanden.

På den baggrund finder udvalget det upraktisk at stille krav om, at beslaglæggelse i disse tilfælde skal ske ved retskendelse, eller at vedkommende skriftligt skal meddele sit samtykke. Hertil kommer, at den, der afleverer genstanden til politiet, ofte ikke selv er ejer af den eller har anden personlig interesse knyttet til den. Det vil derfor ikke være naturligt at stille krav om, at vedkommende skriftligt samtykker.

Det foreslås derfor, at i tilfælde, hvor en genstand af en ikke mistænkt frivilligt er blevet afleveret til politiet, skal reglerne om beslaglæggelse først finde anvendelse i den situation, hvor den, der har afleveret tingene, den mistænkte eller tredjemand måtte kræve tingene udleveret. Politiet skal i den situation enten udlevere genstanden eller snarest muligt og inden 24 timer indbringe sagen for retten med henblik på afgørelse af spørgsmålet om beslaglæggelse.

Reglen i *stk. 4*, der forbinder reglerne om edition med bestemmelserne i §§ 169-172 om vidneudelukkelse og vidnefritagelse, er i overensstemmelse med den nugældende § 827, stk. 1.

Reglen i *stk. 5* er ny. Bestemmelsen indebærer, at justitsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om godtgørelse i særlige tilfælde for udgifter i forbindelse med opfyldelse af et pålæg om edition, jf. nærmere pkt. 2.3.6. i de almindelige bemærkninger. Der kan i sådanne administrative forskrifter f.eks. fastsættes regler om betingelserne for at yde godtgørelse, om standardtakster for godtgørelsen og eventuelt om betingelser for at yde godtgørelse ud over standardtaksterne.

Til § 805

I *stk. 1* og *2* lovfæstes den almindelige proportionalitetsgrundsætning, der antages at gælde ved alle straffeprocessuelle tvangsindgreb. Tilsvarende bestem-

melser findes bl.a. i forbindelse med ransagning, jf. § 797, legemsindgreb, jf. § 792 e og indgreb i meddelelseshemmeligheden, jf. § 782, stk. 1.

Ved afvejningen af, om der foreligger den fornødne proportionalitet, kan f.eks. ved indgreb over for medarbejdere ved medierne også lægges vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden, jf. herved de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 802, stk. 4, 2. pkt., § 803, stk. 2, 2. pkt., og § 804, stk. 4.

Adgangen til i det omfang, det kan forenes med beslaglæggelsens formål, at afværge denne ved sikkerhedsstillelse svarer til reglerne for arrest (retsplejelovens § 630).

Skriftlighedskravet i *stk. 2* indebærer ikke noget nærmere formkrav. Det er f.eks. ikke nødvendigt, at den kvittering, der udstedes for den modtagne sikkerhed, underskrives af begge parter.

Ved *stk. 3* ligestilles beslaglæggelse til sikkerhed for sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, og § 76 a, stk. 5 (værdikonfiskation), bødekraft eller forurettedes krav på erstatning med de regler, der gælder for foretagelse af arrest (retsplejelovens § 631, stk. 2, jf. §§ 509-516), således at der alene kan foretages beslaglæggelse i de tilfælde, hvor der efter de fagretlige regler er adgang til udlæg. Det fremgår modsætningsvis, at disse begrænsninger i adgangen til at foretage beslaglæggelse ikke gælder for det offentlige krav på udbytte- eller genstandskonfiskation, jf. f.eks. straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 1. led, og stk. 2, og § 76 a, stk. 1-3, samt færdselslovens § 133 a. Om beslaglæggelse med henblik på konfiskation henvises i øvrigt til pkt. 2.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 806

I denne bestemmelse fastsættes den nærmere fremgangsmåde, når der skal træffes afgørelse om beslaglæggelse og om edition.

Bestemmelsen svarer i vidt omfang til de hidtil gældende regler i § 825, stk. 1, og § 827, stk. 2. Begrundelseskravet i *stk. 2* er dog nyt, men svarer til reglerne i retsplejelovens § 764, stk. 4 (varetægtsfængsling), § 783, stk. 1 (indgreb i meddelelseshemmeligheden), § 792 c, stk. 2 (legemsindgreb), samt § 796, stk. 2 (ransagning). I henhold til § 218 skal bl.a. kendelser ledsages af grunde. Således som bestemmelsen foreslås formuleret, er der ikke noget udvidet krav om begrundelse i de tilfælde, hvor retten ikke tager politiets begæring til følge.

Stk. 3 indeholder en regel om de tilfælde, hvor øjemedet ville forspildes ved at afvente en retskendelse